

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสรุปผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกหัดการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครู ก่อนและหลังการฝึก
3. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกหัดการวิจัยในชั้นเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครู ที่ได้รับชุดฝึกหัดการวิจัยในชั้นเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก
2. ชุดฝึกหัดการวิจัยในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ๘๐/๘๐
3. ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อชุดฝึกหัดการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอน โรงเรียนบ้านพินเหล็กไฟ สังกัด สำนักงานการประดุณศึกษาอ่าเภอคุมเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 14 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 4 ชนิด คือ

2.1 ชุดฝึกหัดกิจกรรมวิจัยในชั้นเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยชุดฝึก จำนวน 7 ชุด

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังฝึกหัดฯ จำนวน 7 ชุด ฯ ละ 10 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเดือกดตอบ 4 ตัวเลือก

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังฝึกหัดกิจกรรม จำนวน 7 ชุด ฯ ละ 10 ข้อ เป็นแบบปรนัยชนิดเดือกดตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดฝึกหัดกิจกรรมวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของ ครู ก่อนและหลังฝึกหัด

3.2 การวิเคราะห์ ประสิทธิภาพของชุดฝึกหัดกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายชุดและ โดยรวม

3.3 การวิเคราะห์ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อชุดฝึกหัดกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียน

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 ค่าเฉลี่ย

4.1.2 ค่าส่วนเบี่ยงバラน์มาตรฐาน

4.1.3 ค่าร้อยละ

4.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

4.2.1 หาค่าตัวบ่งคุณสมบัติ IOC ของชุดฝึกหัดกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียน

4.2.2 หาค่าความน่าถ้งรายชื่อ และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ โดยใช้สูตรของคูเดย์ร์ - วิชาร์คสัน (KR-20)

4.2.3 หาค่าอ่านง่ายมากของ แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยวิธีหาตัวส่วนวิภาคติ : เป็นรายข้อ ตามวิธีการของ t-test และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์เมล็ดฟ้า (Alpha Coefficient)

4.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 หาประสิทธิภาพของชุดฝึกหัดก่อน โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดฝึกหัดก่อน ตามเกณฑ์ 80/80

4.3.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนก่อน และหลังฝึก โดยใช้คู่ t-test แบบ Dependent Sample

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- ชุดฝึกหัดของการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 97.04/87.86
- ครูมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกหัดของการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัยที่ปรากฏ ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะอภิปรายผลดังนี้

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งทดสอบลักษณะงานวิจัยของ วาระ เพื่อสวัสดิ์ (2544 : บทที่คบฯ) และรุ่งดุ๊ด หนึ่งก้าว (2545; 81-82) ที่ได้พัฒนาเกี่ยวกับ ภาระวิจัยชุดพัฒนาคนของและชุดฝึกอบรมเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งก็ได้พัฒนาและสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน ทั้งนี้การพัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครูเป็นไปตาม สมมติฐานที่อ่อนน้ำใจเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ครูผู้ฝึกหัดของการวิจัยในชั้นเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน เป็นอย่างดี เมื่อจากเป็นเรื่องที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอน และพัฒนาผลงานทางวิชาการเพื่อนำไปประกอบการขอกำหนดค่าเหน่งที่สูงขึ้นได้

1.2 ชุดฝึกหัดของการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ มีประสิทธิภาพ 97.04/87.86 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูมีความรู้ด้านความเข้าใจและมีทักษะในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดีหลังจาก

ฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้ชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ดีมาก
หลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก

2. ชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประวัติมาตราพ 97.04/87.86 เป็น
ไปตามสมควรที่ตั้งไว้ ลดความต้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ วิทยาลัย (2542 : 108 – 111) ว่า ໄ
เพียงสวัสดิ์ (2544 : บทคัดย่อ) และรุ่งฤทธิ์ หมื่นกร (2545 : 81-82) แนะนำได้พัฒนาเกี่ยวกับ
การสร้างชุดพัฒนาตามองค์ความรู้ของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งถือได้พิเศษมาเรื่อยมาที่ชุดฝึกสูง
กว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ชั้นเรียนเดียวกัน ทั้งนี้การที่ชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี
ประสิทธิภาพตามสมควรที่ตั้งนั้น เนื่องมาจากเหตุผลดังด่อไปนี้

2.1 ชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ได้รับการตรวจสอบจากคณะกรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขให้ชุดฝึกทักษะมีความสอดคล้องตรงกับเนื้อหา
และวัสดุประสงค์ มีความเหมาะสมในการฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนแต่ครุ่นเป็นอย่างดี

2.2 ชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนการสร้างข่ายกันเป็น
ระบบ ถูกต้องตามหลักการสร้าง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วคิดเห็นการตาม
หลักการสร้างชุดฝึกทักษะโดยสร้างตามลักษณะของชุดฝึกที่ต้องการ วิธี ศูนย์พันธ์ (2530 : 189-190)
ที่กล่าวไว้ว่า ชุดฝึกที่ดีนั้นควรมีลักษณะเข้าใจง่าย มีค่าบริบูรณ์ที่ดี เน้น มีความหมายสนับสนุนและ
ความสามารถของผู้เรียน ท้าทายให้ผู้เรียนใช้ความสามารถและฝึกด้านตนเอง ปัจจุบันในการสร้าง
ชุดฝึกทักษะที่ดีของ ชัยรงค์ ธรรมวงศ์ (2537 : 535) ที่ได้กล่าวว่าหลักการสร้างชุดฝึกทักษะที่ดี
นั้น ควรมีค่าใช้จ่ายอย่างพอเพียง มีการปฏิบัติจริงและมีเนื้อหาในชุดฝึกตรงกับเนื้อหา ที่ควร
กำหนด นอกจากนี้ยังมีด้วยหลักอัตโนมัติที่เกี่ยวข้องในการสร้างชุดฝึกทักษะที่ ภารี พันธ์มณี (2534
: 123-127) ได้สรุปไว้ว่า การฝึกฝนการพัฒนาเสนอของค่าใช้จ่ายหนึ่งอยู่เสมอขึ้นทำให้เกิด
ความสมบูรณ์ถูกต้องรวมทั้งผู้วิจัยยังได้เช็คหลักการสร้างชุดฝึกโดยฝึกจากง่ายไปยาก หลากหลาย
และจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่อยู่ไกลตัว จึงทำให้ครุ่นคิดความสนใจและตั้งใจในการฝึกปฏิบัติจริงกรณีเป็น
อย่างดีที่สุดผลให้คุณภาพการฝึกปฏิบัติจริงและคะแนนทดสอบหลังฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.3 ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ให้การฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้หลักการบีบถู
เป็นสำคัญ การมีส่วนร่วม ไม่ใช่ให้ครุ่นร่วมกันแทนแนวทางการจัดการฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน
ซึ่งทำให้ผู้เข้ารับการฝึกมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติจริงกรณ์ นักท่องานนี้ผู้วิจัยยังใช้เทคนิค²
การฝึกทักษะโดยเน้นให้ครุ่นได้ฝึกปฏิบัติจริงเพื่อสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกไปใช้ใน
การพัฒนาการเรียนการสอน

2.4 ครุ่นชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน มีความประสงค์ที่จะนำความรู้เรื่องการวิจัย
ในชั้นเรียนไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สืบสานจากนี้ซึ่งมีความประสงค์ที่จะนำความรู้

ผู้องค์การวิจัยในห้องเรียนที่ได้รับไปจัดทำเพื่อประกอบเป็นผลงานทางวิชาการในการประกวดการขอ
ก้าวหน้าด้านแห่งที่สูงชั้น ซึ่งทำให้ความต้องการเรียนรู้ในเรื่องการวิจัยในห้องเรียนมีก่อนข้างสูงมาก
จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพ 97.04/87.86

3. ครูมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับมากที่สุด เป็นไปตาม
ตามมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไวส์ (Weiss, 1975 : 236 – A) ที่ได้พัฒนาชุดฝึกอบรม
สำหรับนักเรียนเพื่อพัฒนาครุ และให้เห็นว่า ครูมีความรู้สูงชั้นและมีความพึงพอใจในเรื่องที่อบรมด้วย
นักจากนี้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไรซ์ (Rice, 1977 : 4298 – A) ที่ได้ศึกษาผลการใช้บันทึก
ไม้คุณในวิชาการสอนอ่าน พนวณ ลูกเต๋า เรียนรู้การอ่านมีคะแนนสูงเป็นที่น่าพอใจ และผู้เข้ารับ
การอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากที่สุด เมื่อออกจากเหตุผลดังนี้

3.1 ชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้เข้ารับการอบรมสามารถแสดงความรู้ความเข้าใจ
ในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนให้สูงชั้นสั่งเกตเวย์ได้จากคะแนนหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก และเป็น
ชุดฝึกที่เน้นการปฏิบัติทำให้ครูมีความสามารถในการนำไปใช้ต่อการวิจัยในชั้นเรียน ได้จริงซึ่งเกิดจากการ
คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมของครุ

3.2 ในปัจจุบันเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจและความต้องการ
เรียนรู้ของครูเป็นจำนวนมากแต่ครุส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้เมื่อจากไม่มีความรู้
ในการจัดทำและคิดว่าเป็นเรื่องยากผู้ที่จะทำได้ต้องมีความรู้ในระดับปริญญาโทขึ้นไปเท่านั้น แต่
เมื่อผู้เข้ารับได้นำชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นให้ครูได้ฝึกซึ้งเป็นชุดฝึกที่สามารถช่วยให้
ครุที่ไม่มีความรู้ด้านการวิจัยมาก่อนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ครูมีความพึงพอใจในชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน
ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนที่มีความสนใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนสามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ
ศักยภาพฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้เข้ารับการอบรมซึ่งโดยการฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนที่ก้าวหน้าไว้ใน
ชุดฝึกทุกขั้นตอนซึ่งจะทำให้ได้รับความรู้ ความเข้าใจและสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียน
การสอนในห้องเรียนของตนเองได้

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรแนะนำให้ครูในสังกัดได้เรียนรู้เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน
จากชุดฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน

1.3 ศึกษานิเทศก์ทบทวนเพิ่มเติมพร้อมชุดฝึกหัดภาระการวิจัยในชั้นเรียนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

1.4 ชุดฝึกหัดภาระการวิจัยในชั้นเรียนสามารถเป็นข้อมูลในการศึกษาด้านครัวเรือน

การวิจัยในชั้นเรียนทั้งครุภัณฑ์ สู่บูริหาร โรงเรียน ศึกษานิเทศก์และนิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจ

2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาและทดสอบนำรูปแบบ แสงและเทคนิคเชิงภาพที่เหมาะสม
ในการพัฒนาครุภัณฑ์ขึ้นก้าวจากการวิจัยในชั้นเรียนในรูปแบบเดิม ๆ เพื่อจะเป็นแนวทาง
ที่หลากหลายมาใช้ในการพัฒนาความรู้ให้เกิดครุ

2.2 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมทางไกลเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2.3 ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับน้ำมือการนิเทศศึกษาผลการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับ
ศึกษานิเทศก์และผู้บริหาร โรงเรียน ที่ใช้ในการนิเทศครุในสังกัด

2.4 ควรมีการทำวิจัยเปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่ม โดยให้กลุ่มนี้ใช้ชุดฝึกหัดภาระ
การวิจัยในชั้นเรียนและอีกกลุ่มนี้ใช้วิธีการบรรยายเพียงอย่างเดียว